

довгостроковий період, але і те, яких показників він повинен досягти, щоб розраховувати на просування по службі.

Етапи кар'єри розробляються в такому порядку:

- вивчення змісту роботи на окремих етапах службового просування;
 - визначення „вхідних” і „вихідних” параметрів на кожному етапі;
 - деталізація вимог для входження в кожен етап (освітній рівень, кваліфікація, вік);
 - оцінка ділового досвіду, необхідного для переходу до вищого етапу [6; 10].
- Система управління кар'єрою включає:
- виявлення потреб в управлінських кадрах, їх розвитку та просуванні;
 - прогнозування переміщень на ключових керівних посадах;
 - визначення варіантів просування, а також необхідні для цього заходи;
 - планування професійного розвитку (навчання, стажування та ін.), процедур оцінювання і посадового переміщення, а також кар'єрного процесу загалом;
 - організацію процесів навчання (у тому числі основам самоврядування кар'єрою), оцінювання, адаптації та професійної орієнтації, конкурсів на заміщення вакансій менеджерів;
 - активізацію кар'єрних устремлень керівників;
 - регулювання кар'єрних процесів, профілактику кризових явищ, відхилень від норми, у їх числі проявів надмірного кар'єризму;
 - координацію і узгодження дій різних ланок системи управління кар'єрою;
 - контроль, оцінювання ефективності на основі певної системи показників [1; 4; 6; 8; 10].

Управління кар'єрою на підприємстві повинно здійснюватися на основі трьох ключових принципів, які складають основу не тільки кадрової політики, але й успіхів організації в цілому:

- поваги до особистості;
- впевненості працівника в завтрашньому дні;
- загального статусу [7-8; 10-11].

Таким чином, основні аспекти управління кар'єрою відображають значну кількість аспектів, що мають в основі саме підготовку спеціалістів, їх професійний розвиток. Тому, налагодження продуманої системи управління кар'єрою персоналу обов'язково буде сприяти його професійній підготовці. Можна з великою ймовірністю припускати те, що заходи з управління кар'єрою персоналу ДСНС будуть сприяти вирішенню й інших нагальних проблем функціонування підрозділів ДСНС України.

Цитована література

1. Безручко С. Три вопроса об управленческом масштабе. Журнал HRTimes № 21-22, июль 2012 / Режим доступа: <https://www.facebook.com/notes/297017293702202/>.
2. Березовская Р.А. Управление профессиональной карьерой / Р.А. Березовская // Психологическое обеспечение профессиональной

деятельности: теория и практика / Под ред. Г.С.Никифорова. – Спб: Речь, 2010. – С.252-288.

3. Бодров В.А., Бессонова Ю.В. Развитие профессиональной мотивации спасателей // Психол. журнал, 2005. – Т. 26. № 2. – С. 45-56.

4. Дахно І. І. Ділова кар'єра: навчальний посібник / Дахно Іван Іванович / К.: Центр учбової літератури. – 2011. – 527 с.

5. Карамушка Т.В. Професійна кар'єра особистості: сутність, основні види та функції // Теоретичні і прикладні проблеми психології. Збірник наукових праць Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля. №1(36). – 2015. С. 181-190.

6. Кларин М.В. Современная карьера / М.В. Кларин // Управление персоналом. 1998. №2. – С. 34-47.

7. Куций О.А. Основні питання кар'єрного просування офіцерів // Сучасний стан та перспективи підготовки військ (сил) ЗС України. Науково-практичний звітний семінар. 28.10.14. Львів. Науковий центр АСВ ЗС України. Львів. 2014. – С. 112-115.

8. Могилевкин Е.А. Карьерный рост: диагностика, технологии, тренинг. / Евгений Александрович Могилевкин / Монография. – Спб.: Речь, 2007. – 336 с.

9. Типове положення про службу управління персоналом державного органу. Наказ Національного агентства України з питань державної служби від 03.03.2016 № 47. Форум державних службовців України. Інтернет-ресурс / Режим доступу: <http://nc-rabu.dk-one.com/t216-topic>.

10. Толстая А.Н. Управление карьерой в организации / А.Н. Толстая // Психология управления / под ред. А.В. Федотова. – Л.: ЛІТУ, 1991. – С. 49-62.

11. Handbook of Career Development International Perspectives / G. Arulmani, A.J. Bakshi, T.L. Frederick, A.G. Leongand / Christ Church University, Canterbury, UK Helmut. – Zelloth European Training Foundation, Turin, Italy Springer Science+Business Media, LLC. – 2014. – 350 p.

Лаврівський М.З., Якубовська А.С.

ВЛАШТУВАННЯ ЗАГОРОДЖУВАЛЬНИХ, ОПОРНИХ МІНЕРАЛІЗОВАНИХ СМУГ, ЯК СПОСІБ ГАСІННЯ ЛІСОВИХ НИЗОВИХ ПОЖЕЖ

Лісові пожежі особливо небезпечні в посушливий період, коли створюються сприятливі умови для горіння сухих лісових матеріалів і підґрунтових покладів торфу, що потребує залучення значних сил і засобів для їх гасіння.

Під час гасіння низової пожежі, коли сил і засобів пожежогасіння достатньо, гасять смугу пожежі одночасно по всьому її периметру шляхом поливання водою крайки пожежі, за допомогою хімікатів, а також шляхом захлюстування вогню різними підручними засобами і засипання її ґрунтом. Коли сил і засобів недостатньо, гасіння починають із краю пожежі двома групами, які пересуваються на фланги і далі до зустрічі в тилу. Якщо гасити з

фронті неможливо (велике полум'я і задимленість), пожежу гасять, починаючи з тилу, двома групами по флангах до фронту, спрямовуючи пожежу на клин. У випадку, коли названі вище способи здійснити неможливо, облаштовують загороджувальні смуги (канави) або пускають зустрічний вогонь [1].

Загороджувальні, опорні мінералізовані смуги і канави прокладають з метою:

- локалізації пожеж без попередньої зупинки їх поширення безпосереднім впливом на крайку;

- надійної локалізації пожеж, поширення яких було призупинено;

- застосування відпалу від опорних смуг.

У залежності від сили та швидкості розповсюдження вогню та виду механізмів, прокладають одинарні, подвійні, а при необхідності, і у декілька разів загороджувальні смуги. При цьому загороджувальна смуга повинна цілком оточувати осередок пожежі або своїми кінцями упиратися на будь-які природні або штучні протипожежні бар'єри (річки, дороги, озера тощо) [3].

На даний момент в Україні не існує єдиної класифікації пристосованої техніки для прокладання загороджувальних, опорних мінералізованих смуг і канав. Однак, залежно від виконуваних робіт, ґрунтообробні знаряддя і механізми умовно можна розділити на такі види: смугопрокладачі, пожежні торф'яні машини, бульдозери та трактори з насосним устаткуванням, тракторні цистерни, пожежні агрегати на базі автомобілів підвищеної прохідності (тракторів) та багатофункціональні комплекси пожежогасіння (дистанційно-керовані установки).

При неможливості прокладання мінералізованих смуг та канав з допомогою механізмів, їх виконують вручну. Загороджувальні смуги прокладають за допомогою ручних знарядь, видаляючи граблями наземний покрив або знімаючи дернину (лопатами або мотиками) до мінерального шару[4].

В даний час в боротьбі з лісовими пожежами велика увага надається використанню ефективних вогнегасних речовин. Вони застосовуються для гасіння крайки пожежі, створення загороджувальних вогнегасних смуг безпосередньо перед крайкою вогню, опорних смуг для пуску відпалу при боротьбі з верховими пожежами, а також для прокладання довготривалих профілактичних вогнезатримувальних смуг на найбільш пожежонебезпечних напрямках.

У США із застосуванням авіації проведено наглядні випробування двох груп хімічних речовин для боротьби з лісовими пожежами. До першої групи хімічних речовин короткострокової дії відносяться вода зі змочувачами і вода з гелеутворювачем (альгінат натрію), а також геліальгінат кальцію, бентонітова глина. До другої групи інгібіторів довгострокової дії відносяться натрій-кальцієвий борат, двозаміщений фосфат амонію і сульфат амонію. Найбільш перспективним визнаний 15-18% -й водний розчин фосфату амонію, який поряд з високими антипіреновими властивостями одночасно є і добривом.

Вогнегасна дія порошків частково обумовлена здатністю пригнічувати і гальмувати процеси горіння, а також заснована на антиокислювальному ефекті,

що полягає в розриві реакційних кіл всередині полум'я.

Теоретичні розробки та практичний досвід засвідчили, що найбільш ефективні для лісового пожежогасіння порошкові речовини на основі амоній фосфатних солей, за допомогою яких можна вирішити всі тактичні завдання з гасіння лісових пожеж: гасити крайку, прокладати загороджувальні, опорні смуги, ліквідувати локалізоване вогнище горіння[4].

Велике значення для боротьби з лісовими пожежами має їх своєчасне виявлення, швидке прийняття заходів щодо їх обмеження і ліквідації та оповіщення про них населення, що дозволить вжити необхідних заходів щодо захисту людей та навколишнього середовища. Однак, основна проблема боротьби з пожежами полягає в складності їх своєчасного виявлення на величезних площах. Для вирішення цієї проблеми в останні роки стали широко застосовуватися різні методи моніторингу: супутниковий, наземний, а також авіаційний, зокрема з використанням безпілотних літальних апаратів, які дозволять забезпечити надходження актуальної інформації керівнику гасіння лісової пожежі про стан гасіння пожежі і навколишнього середовища в зоні пожежі.

Адже, за результатами відеоспостережень можна спрогнозувати можливий стан крайки пожежі, її характер і силу горіння, знайти способи зупинки пожежі. На підставі прогнозу розвитку пожежі з урахуванням характеристики ділянок оточуючих пожежу та можливих загороджувальних, опорних мінералізованих смуг і канав скласти план залучення сил та засобів.

Отже, метод влаштування загороджувальних, опорних мінералізованих смуг і канав є одним із найефективніших способів гасіння лісових пожеж. Він особливо необхідний, якщо метод проливання водою крайки пожежі, за допомогою хімікатів, а також шляхом захльостування вогню різними підручними засобами і засипання її ґрунтом неефективний чи неможливий.

Цитована література

1. Зеркалов Д.В., Міхеев Ю.В., Праховник Н.А., Землянська О.В. Цивільний захист: Навчальний посібник За редакцією Зеркалова Д.В. – С. 36. Київ. – „Основа”. – 2014. – 232 с.

2. Ласута Г.Ф. Организация и тактика тушения лесных и торфяных пожаров: учеб. пособие / Г.Ф.Ласута, А.В. Врублевский, А.Д.Булва. – Минск: РЦСиЭ МЧС, 2011 – 287с.

3. Рекомендації щодо виявлення і гасіння лісових пожеж <http://arhiv.inpravo.ru/texts2/document2420/page2.htm>.

4. http://vulture-engine.appspot.com/uk.wikipedia.org/wiki/Лісова_пожежа.

ДЕРЖАВНА СЛУЖБА УКРАЇНИ З НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ

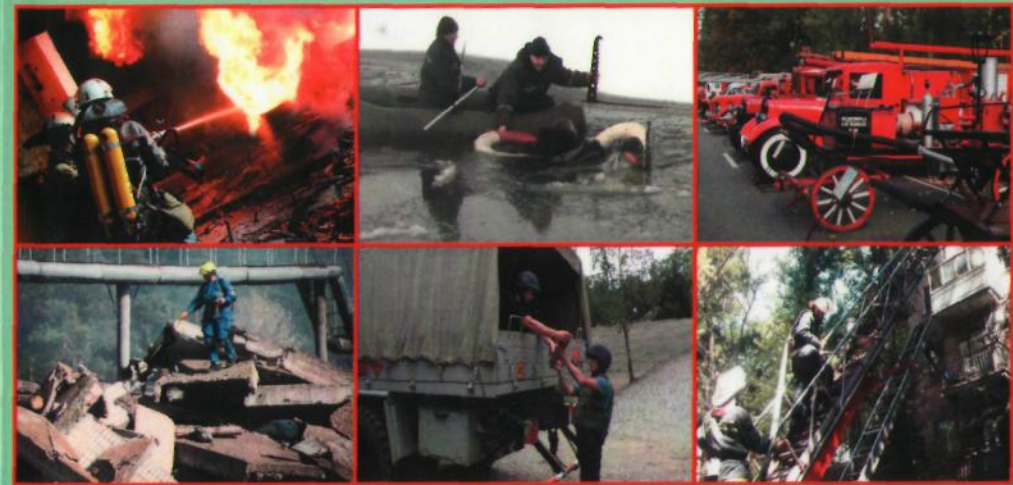
Інститут державного управління у сфері цивільного захисту

**XV Міжнародний виставковий форум
“Технології захисту/ПожТех-2016”**

МАТЕРІАЛИ

**18 Всеукраїнської науково-практичної
конференції рятувальників**

11-12 жовтня 2016 року

Київ - 2016

Гур'св С.О., Печиборщ В.П., Теренг'сва А.В., Близнюк М.Д., Волошин В.Д., Михайловський М.М., Мостіпан О.О., Трофімова К.П. Нормативно-правове забезпечення та реалізації соціального і правового захисту медичних працівників бригад екстреної (швидкої) медичної допомоги при ризиках повсякденної діяльності та за умов ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій	122
Демченко Я.А. Стратегії адаптивної поведінки учасників бойових дій	125
Добростан О.В., Самченко Т.В., Ратушний О.В., Долішній Ю.В. Можливість попередньої оцінки вогнезахисної здатності вогнезахисних покриттів для сталевих конструкцій на зразках зменшених розмірів	128
Доманський В.А. 10-річна діяльність асоціації ветеранів	129
Домінік А.М., Сичевський М.І. Дослідження можливості використання теплового ефекту від роботи пожежної помпи для деконтамінації	132
Єліссєв В.Н. До визначення показника залежності ефективності функціонування підрозділів сил цивільного захисту від забезпеченості матеріальними резервами	134
Єліссєв В.Н. До питання визначення ризиків виникнення ІС	136
Жартовський С.В., Сізіков О.О., Ніжник В.В., Балло Я.В., Копильний М.І. Визначення хімічних показників водних вогнегасних речовин під час їх тривалого перебування в сталевому трубопроводі систем пожежогасіння	139
Жуковський С.С. Організація підготовки та проведення показового комплексного об'єктового навчання з питань цивільного захисту	142
Журбинський Д.А., Тарасенко А.В., Куліца О.С. Шляхи удосконалення фінансового забезпечення функціонування та експлуатації систем оповіщення населення про загрозу або виникнення надзвичайних ситуацій	145
Ілліченко П.О., Гордєєв М.Д. Європейський підхід до використання стандартизованих полумєневих джерел запалювання номінальних потужностей 50 Вт та 500 Вт	147
Ісмагілов І.Н., Ісмагілов А.І. Деякі основи системи хіміко-аналітичного контролю на об'єктах утилізації небезпечних хімічних речовин	150
Кибальна Н.А. Використання ситуаційної методики навчання в освітньому просторі навчальних закладів цивільного захисту	153
Кирилів Я.Б., Грушовичук О.В. Вплив вічка сітки піногенератора на товщину плівки повітряно-механічної піни	155
Климаєв Р.В., Одинець А.В. Реалізація шляхів з удосконалення обліку пожеж в Україні	158
Ключка Ю.П., Михайлюк О.П., Олійник В.В. Аналіз результатів при впровадженні директиви 2012/18/ЄС Європейського парламенту і Ради про контроль великих аварій, пов'язаних з небезпечними речовинами (СЕВЕЗО 3)	160
Ковалишин В.В., Ковалишин Вол.В., Сорочик М.П., Петровський В.І. Випробування піноутворювачів типу барс, виготовлених в Україні	162
Ковальов О.С. Щодо питання оснащення рятувальників ДСНС та патрульних поліцейських дозиметричними приладами	166
Концур А.З., Карняк О.Р. Покращення сорбційних властивостей бентоніту з метою екологічного захисту довкілля	168
Корнієнко О.В., Копильний М.І., Білошицький М.В. Щодо питання застосування загороджувальних смуг, створених із водних розчинів речовин з вогнезахисними властивостями для локалізації пожеж у природних екосистемах	171
Костенко В.К., Майборода А.О., Покалюк В.М. Важливість захисту рятувальників від впливу тепла та пропозиції щодо покращення захисту	172
Костенко В.К., Покалюк В.М. Підвищення ефективності захисту рятувальників від інтенсивного теплового випромінювання	175

Кравців С.Я., Соболев О.М. Ризик, як одна складова управління в надзвичайних ситуаціях	177
Криштанович Р.М., Оніщенко Н.В. Психофізіологічні фактори діяльності фахівців груп піротехнічних робіт ДСНС України	179
Кулаков О.В. Національні особливості нормування вимог до улаштування блискавкозахисту будівель та споруд	182
Куций О.А. Управління кар'єрою спеціалістів ДСНС України як елемент системи їх підготовки	184
Лаврівський М.З., Якубовська А.С. Влаштування загороджувальних, опорних мінералізованих смуг, як спосіб гасіння лісових низових пожеж	187
Левтеров А.А. Определение целевой функции оптимального размещения пунктов дистанционного мониторинга с применением эволюционных вычислений	190
Литвиновський С.Ю., Павленко В.В. Пілотний проект „Створення віртуального навчально-методичного середовища” та проблеми його впровадження	193
Луценко Ю.В. Запобігання утворенню вибухонебезпечних сумішей при завантаженні коксових печей	195
Матвійчук Д.Я. Виявлення основних тенденцій зміни стану з пожежами в Україні за результатами проведеного моніторингу за 6 місяців 2016 року	198
Медвідь А.П. Управління персоналом у сфері цивільного захисту в сучасних умовах	200
Мельник О.Г., Мельник Р.П., Гончар С.В. Удосконалення апаратних засобів для прогнозування пожеж у житловому секторі	203
Миронець С.М. Оцінка і прогноз психологічної сумісності фахівців міжнародних гуманітарних місій	205
Мирошник О.М., Землянський О.М., Куценко С.В. Геоінформаційні системи у визначенні місць розташування пожежних автомобілів, що подають воду способом перекачування	208
Михайлов В.М. Організація виконання завдань з медичного рятування в умовах надзвичайних ситуацій підрозділами національної пожежно-рятувальної служби Республіки Польща	209
Мірко Н.В. Кейс метод: розвиток та перспективи впровадження в освітню діяльність	211
Назаренко І.І. Основні компоненти та рівні сформованості психологічної готовності рятувальників до надання домедичної допомоги постраждалим в умовах надзвичайної ситуації	214
Назаренко М.М. Визначення пріоритетів робочих завдань як механізму тайм-менеджменту для керівника	217
Нуязін В.М., Ковальов А.І., Ведула С.А., Нестеренко А.А., Качкар С.В., Жаврук П.С. Визначення вогнезахисної здатності вогнезахисних покриттів для металевих конструкцій після 3-річного впливу пришвидшених кліматичних факторів	219
Овсяник В.М. До питання соціокультурних аспектів публічного адміністрування	222
Оніщенко Н.В. Особливості світосприйняття людини, постраждалої від надзвичайної ситуації	225
Останов К.М., Сенчихин Ю.Н. Разработка тактического обеспечения к принятию решений рационального (оптимального) использования АУТГОС при работе двумя стволами, подающими ГОС в очаг пожара	228
Островерх О.О., Ковалевська Т.М. Педагогічні умови формування професійних компетенцій фахівців у сфері цивільного захисту	230